

Hız. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazretleri'nin 2.
Halifesi

Allah'ın Varlığının On Delili

Türkçeye Çeviren:

Raşit Paktürk

2018

VERLAG DER ISLAM

Allah'ın varlığının on delili

(The ten Arguments of Allah Almighty)

By:

Hadhrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}

Khalifatul Masih II

Turkish Translation

Translated from Urdu into Turkish by:

Raşit Paktürk

©Islam International Publications Limited

Genfer Straße 11

D – 60437 Frankfurt am Main

ISBN: 978-3-939797-59-3

İçindekiler

Birinci Delil.....	7
İkinci Delil:.....	10
Üçüncü Delil:.....	15
Dördüncü Delil	18
Beşinci Delil	21
Altıncı Delil.....	27
Yedinci Delil.....	28
Sekizinci Delil	29
Dokuzuncu Delil	31
Onuncu Delil	40

İçerikle ilgili önemli bir açıklama

Tevbe Sûresi dışında her sûrenin başında bulunan "Bismillahirrahmanirrahim" tam bir ayettir.

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yayınladığı Kur'an-ı Kerim meallerinde ve ayetlerin alıntı yapıldığı kitaplarda "Besmele" birinci ayet sayılmış ve referanslar buna göre verilmiştir.

Kitabın gerekli görülen yerlerinde, okuyucuların konuyu daha iyi anlamaları için mütercim tarafından dipnotlar eklenmiştir.

Önsöz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bu makale Mart 1913'de Vadedilen Mesih'in İkinci Halifesi Hazreti Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra} tarafından kaleme alınmıştır. Ateistler, "eğer Allah var ise bize gösterin de inanalım," diye itiraz ederler. O, bu makaleyi bu itiraza cevaben yazmıştır. Biz dünyada, koku, ses vesaire gibi bazı şeylerin varlığını beş duyu ile hissederiz. Bunun tersine bazı şeylerin var olduğuna inandığımız halde, onların varlığını beş duyu ile hissedemeyiz. Mesela akıl, zeka, güç, nefret, sevgi gibi. Bunların var olduğunu kanıtlamak için başka yollara başvururken, Allah'ın varlığını kanıtlamak için ateistlerin ileri sürdüğü sınırlamalar nasıl caiz olabilir? Allah, en latif olandır. Nitekim O'na varmak için başka yollar ve deliller vardır. Hazreti Muslih Mevud^{ra}, bu makalede Allah'ın varlığının 10 delilini öne sürmektedir.

Raşit Paktürk

Bu devirde inanışlar ve imanî konularda maddi dünyanın yaptığı itirazların en büyüğü Allah'ın varlığı hakkındadır. Onlar Allah'ın varlığını inkâr ederler. Müşrik, Allah'a ortak koşmasına rağmen en azından Allah'ın varlığına inanır. Ateistler ise O'nun varlığını tamamen reddederler. Çağımızda, bilim her şeyin varlığını müşahedeye dayandırmaktadır. Bundan dolayı ateistler "Eğer Allah varsa bize gösterilmeli, O'nu görmeden O'na iman etmemiz mümkün değildir." derler. Bu devirde esen rüzgârlar gençlerin kalplerinden O pak Zâtın izlerini silip yok etmiştir. Üniversitelerde okuyan ve oradan mezun olan, sayıları da gitgide artan yüzlerce insan Allah'ın varlığını inkâr eder. Binlerce insan, içinde bulunduğu milletin veya kavmin korkusundan dolayı dışa vurmamalarına rağmen kalpleri Allaha iman etmez. Bundan dolayı biz Allah'ın yardımıyla bu makaleyi kaleme almaya karar verdik. İnşallah saadetli insanlar bundan istifade ederler.

Ateistler "Allah'ı bize gösterin biz iman ederiz" diye itirazda bulunurlar. Biz bu tür söylemlerle çokça muhatap olduk ve bunu hayretle karşıladık. İnsan farklı varlıkları, farklı duyularla tanır. O, görmek, dokunmak, koklamak, işitmek ve tatmakla farklı farklı şeylerin varlığından haberdar olur. Renk konusunda

görmekle bilgi sahibi olurken, koklamak, dokunmak veya tatmakla renk hakkında bilgi edinemez. Durum böyleyken eğer bir kimse "ben işitmeden rengin varlığını kabul etmem" derse bunu diyen ahmaktır. Aynen bunun gibi sesin varlığı işitmekle anlaşılır. Ama eğer bir kimse "ben sesi görmeden varlığını kabul edemem" derse böyle kimse bilgisiz ve cahil kabul edilir. Güzel kokunun varlığı koklamak suretiyle anlaşılır. Ama eğer bir kimse gül kokusunu tatmadan varlığını kabul etmem derse onun akıldan yoksun olduğu anlaşılır. Bunun tersine eğer bir kimse bir şeyin tatlı acı ekşi ve tuzlu olup olmadığını koklayarak anlamak isterse gerçeğe varamaz. Kısacası görülen bir şeyin varlığını kabul etmek ama gözle görülmeyeni reddetmek hakikate varmanın ölçüsü değildir. Ateistlerin bu ölçüsü kabul edilirse gülün kokusu, limonun ekşiliği, balın tatlılığı, biberin acılığı, demirin sertliği ve sesin güzelliği inkâr edilecektir. Çünkü bunların hiçbiri gözle görülmez. Bundan dolayı "Allah'ı gözle görmeden inanmayız" demeleri tamamıyla yanlıştır. Acaba onlar gülün kokusunun varlığını ve balın tatlılığını gördükten sonra mı kabul ederler? Gerçek böyleyken neden Allah'ın varlığını kabul etmek için böyle şartlar öne sürülmektedir.

Bunun haricinde; insanın vücudunda bulunan bazı organların varlığına, onlar görülmeden inanılmaktadır. Acaba her insan kendi içinde bulunan kalbin, ciğerin, beynin, bağırsakların ve akciğerlerin varlığına onları gördükten sonra mı inanır? Eğer onları görmeden varlığına inanmam derse bu organlar vücuttan çıkarılır çıkarılmaz organları müşahade etmeden insan ölür.

Bu örnekler her şeyin mutlaka görülmesi gerekmediğini ortaya koymaktadır. Farklı şeylerin varlığı, farklı duyularla anlaşılır. Ama bazı şeylerin varlığı beş duyuya muhtaç değildir. Onlar hakkında bilgi edinmenin başka yolları vardır. Mesela akıl, zekâ ve beyinin varlığı dünyada herkes tarafından kabul edilir. Acaba aklı gören, işiten, tadına bakan veya ona dokunan var mı? Aklın ve zekânın varlığı neden kabul edilir? Gücün varlığı dünyada kabul edilir. İnsan, ister zayıf ister güçlü olsun onda az ya da çok güç bulunur. Acaba bugüne dek gücü gören, onu işiten, tadına bakan veya ona dokunan kimse var mı? Dünyanın en cahili bile onun varlığının beş duyuya dayanmadığını bilir. Akıl, zekâ ve güç gibi şeylerin varlığı, yarattıkları etkilerden anlaşılır. Mesela insan zorluklar içindeyken bir şeyler düşünüp tedbirini alır ve bu zorluklardan kurtulur. Zorlukların bu şekilde çözüldüğünü gören

insan bu tür durumlarda işe yarayan bir varlığa tanık oldu ve ona akıl ismini verdi. Biz akılı, beş duyumuzla keşfetmedik, tersine onun tesirinden dolayı varlığını kabul ettik. Aynen bunun gibi insan yük kaldırır. Onun bu yükü kaldırmasından onda gücün bulunduğu anlaşılır.

Bir şey ne denli soyut ise onun varlığı insan gözünden o kadar kaybolur. Öteden beri onların varlığı, etkileri ile anlaşılır. Hiç kimse onlardan görerek, koklayarak, tadarak ve dokunarak varlıklarından haberdar olamaz.

Allah Teâlâ'nın zatı maddi olmayıp soyuttur. Bundan dolayı O'nun varlığına tanık olmak için bu tür şartları koşmak caiz değildir. Elektriği gören hiç kimse olmadığı halde onun yardımıyla gönderilen telgraflar, iş gören makineler veya ışığın varlığını kimse inkâr edebilir mi? Etherin veya esirin¹ bulunuşu fizik alanında bir devrim yaratmıştır. Ancak hiçbir bilim adamı onun varlığına, beş duyu ile tanık olmamıştır. Onun varlığını kabul etmezlerse güneş ışının dünyaya nasıl ulaşmakta olduğu meselesini çözemeler. Bu ve buna benzer olaylar bulunduğu halde Allah'ı

¹ Atomlar arasındaki boşluğu ve bütün evreni doldurduğu varsayılan, ağırlığı olmayan, ısı ve ışığı ileten töz (cevher)

gözümüzle görmeden inanmayız demeleri büyük haksızlıktır. Allah^{cc} ancak O'nu görme kabiliyetine sahip olan gözlere görünür. Kim O'nu görmeye talip ise, O kendi kudreti ve gücü ile dünyanın önündedir. Gayb olmasına rağmen varlığı her şeyden ziyade aşikârdır. Kuran-ı Kerim bu konuyu az ve öz kelimelerle benzeri olmayan bir tarzda beyan etmiştir.

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

*"Gözler O'na erişemez, ama O gözlere erişir. O, latiftir ve her şeyden haberdardır."*²

Bu ayette Allah^{cc} insanın dikkatini önemli bir konuya çekmiştir. Buna göre insanın gözü Allah'ı görme yeteneğine sahip değildir. Çünkü O latiftir ve latif olan gözle görünmez. Mesela kuvvet, akıl, ruh, elektrik ve ether bunların hepsi latif olduğundan gözle görülmez. O zaman; latif olan Allah'ı da insanın gözleriyle görmesi mümkün değildir. Peki, kul Allah'ı nasıl görebilir? Ve hangi yollarla O'nun marifetine nail olabilir? Bu soruyu cevaplarken Kuranı Kerim "ama O, gözlere erişir," der. İnsan gözü kendi zaafından dolayı Ona erişemediği için Allah gözlere erişir. Kudreti ile

² Enam Suresi ayet 104

kâmil sıfatları insana tecelli edip O'nun varlığını gösterir. İnsan gözü onu görmekten acizdir. Ancak; Allah sonu olmayan kudretiyle bazen kahredici azaplarla, bazen peygamberler vasıtasıyla bazen rahmetini göstermek suretiyle ve bazen de duaları kabul ederek varlığını gösterir.

Bir şeyi görmeden varlığına inanmayız ilkesi kabul edilirse dünyada var olan eşyanın 4/5'ünün varlığı inkâr edilecektir. Hatta bazı filozofların dediğine göre her şeyin varlığı inkâr edilecektir. Onlara göre dünyada hiçbir şey görülmez tersine gördüklerimiz sadece eşyaların sıfatlarıdır. Bunları anlattıktan sonra şimdi biz Allah'ın varlığını ispatlayan delillere geçeceğiz. İnsan bunları incelediğinde kâinatın bir yaratıcısı olduğuna ve hiçbir şeyin kendiliğinden olmadığına inanır.

Birinci Delil

İnancımıza göre Kur'anı Kerim her manevi kemali elde etmenin bütün yollarını açıklamıştır. Bundan dolayı biz Allah'ın varlığının bütün delillerini Kur'anı Kerimden sunacağız. İnsan dünyaya geldiğinde ilminin ilk kaynağı kulağı olduğundan bizim de sunacağımız ilk delil semaidir.

Allah Kur'anı Kerimde şöyle buyurmaktadır.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۖ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۖ بَلْ
تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةَ خَيْرَ ۖ وَأَبْقَى ۖ إِنَّ هَذَا
لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۖ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۖ

*"Tertemiz olan, Rabbinin adını anan ve daima namaz kılan (ise) mutlaka başarıya ulaşmıştır. Aslında sizler bu dünya hayatını tercih ediyorsunuz. Oysa ahiret daha iyidir ve hep kalıcıdır. Şüphesiz bu (gerçek) önceki sahifelerde yani İbrahim ve Musa'nın sahifelerinde (de) mevcuttur."*³

Bu ayetlerde Allah-u Teâlâ, egolarından uzak durup Allah'a inanan ve içtenlikle O'na itaat eden kimseler hep başarıya ve zafere nail olurlar diyerek, Kur'an

³ Al'a suresi Ayet 15-20

muhaliflerine karşı bir delil sunmaktadır. Bütün dinlerin Allah'ın varlığı konusunda ittifak halinde olmaları bu öğretinin doğruluğunun delilidir. Bundan dolayı Allah; Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi zamanın büyük dinlerine ayrıca Mekkeli kâfirlere karşı Hz İbrahim'i^{as} ve Hz Musa'yı^{as} delil olarak göstermektedir. Kuranı Kerim, bu konuda bütün dinlerin ve milletlerin ittifak halinde olmasını, Allah'ın varlığının en güçlü delili olarak sunmaktadır. Nitekim insan bu delilin derinliğine indikçe bunun doğruluğu ve sağlamlığı ortaya çıkar. Aslında dünyada bulunan bütün dinler kâinatın bir yaratıcısı olduğuna inanır. Ülkeler ve şartlar değiştikçe görüşlerin ve inanışların farklı olmasına rağmen, bütün tarihi dinler Allah'ın varlığı konusunda ittifak halinde kalmışlardır. Şu anki dinler İslam, Hıristiyanlık, Yahudilik, Budizm, Sihizm, Hinduizm ve Zerdüşîler bir olan Allah'a Uluheim, Paramişver, Parmatma Satguru veya Yazdan gibi farklı isimler altında inanırlar. Dünya perdesinden silinmiş olan dinlere gelince, tarihi kalınlardan onların hepsinin de bir Allah'a inandıkları anlaşılmaktadır. İster bu dinler dünyadan ayrı yaşayan Amerika kıtasında bulunsunlar ister Afrika'nın ormanlarında... Buldukları yer Roma, İngiltere, Cava, Samatra, Japonya, Çin, Sibiryaya veya Mançuryaya, neresi olursa olsun Allah'ın varlığı konusunda birlik içindedirler.

Kim dinler arasında bu ittifakı sağladı? Amerika'daki yerlileri Hindistan'da yaşayanların inanışlarından ve Çin halkını Afrikalıların inanışlarından kim haberdar etti? O zamanlarda tren, telgraf ve posta hizmetleri yoktu. Bizim zamanımız gibi ulaşım kolaylıkları bulunmazdı. At ve katır binek olarak kullanılırdı. Gemilerin yolculuğu aylarca sürerdi. Dünyanın birçok bölgesi henüz keşfedilmemişti. Buna rağmen mizaçları, örf ve adetleri farklı olup birbirine yabancı olan memleketlerde bu tek inanış nasıl yayıldı? Uydurulan şeyler üzerine iki kişinin bile ittifakı zor iken, birbiriyle hiç iletişimi olmayan bu kadar milletin ve memleketin, bu inanış üzerinde birlik içinde olması Allah'ın varlığının güçlü bir delilidir. Dünyanın bilmediği ama İslam'ın açıkladığı bir yolla her millete ve ülkeye bu inanış bildirildi. Tarih bilimcileri, farklı milletler bir konu üzerinde müttefik iseler, onun doğruluğu hakkında şüphe edilmez derler. Netice olarak Allah'ın varlığı konusunda yüz binlerce millet ittifak halindeyse şüphesiz bu milletler Onun tecellisine mazhar olduktan sonra bu inanışa sahip olmuştur.

İkinci Delil:

Allah'ın varlığının ikinci delili aşağıdaki ayetlerde açıklanmıştır.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
 مِّنْ نَّشَاءٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٠﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ
 دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ
 كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا
 وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾

"Bu İbrahim'e, kavmine karşı öğrettiğimiz bir delildi. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, en iyi bilendir. Biz İbrahim'e İshak ve Yakup'u verdik. Hepsini de doğru yola ilettik. Daha önce Nuh'a da doğru yol gösterdik ve onun neslinden Davud, Süleyman, Eyüp, Yusuf, Musa ve Harun'a doğru yol gösterdik. İşte biz iyi işler yapanları, böyle mükâfatlandırırız."⁴

⁴ Enam Suresi 84-87

Birkaç ayet sonra Allah şöyle buyurmaktadır:

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥﴾

*"İşte Allah'ın doğru yola ilettikleri bunlardır. Sen de onların yolunu izle. De ki: "bunun için ben sizden bir karşılık istemiyorum. Ancak bütün âlemler için bir öğüttür."*⁵

Bu ayetlerde Allah, bu kadar iyi ve takva sahibi insanın şahitliği mi kabul edilmeli yoksa onların tersine bilgisiz ve karakter açısından bu insanların karşısında hiç sayılan kimsenin sözü mü kabul edilmeli, buyurmaktadır. Herkesin bildiği gibi güzel ahlaklı, amelleriyle iyiliklerini ve temizliklerini dünyaya ispatlayan, günahattan arınmış ve hep doğruyu söyleyen kimselerin sözü herkesçe güvenilir kabul edilir. Bundan dolayı herkes onların yolunu izlemeli ve muhaliflerinin sözünü reddetmeli. Nitekim hepimizin bildiği gibi, dünyada iyiliği ve güzel ahlakı yayan ve amellerinden dolayı doğrulukları herkesçe kabul edilen ne kadar insan geçtiyse onlar bir Yaratıcının varlığına inanıyorlardı. O'na farklı dillerde Allah, Gad veya Permişör gibi isimler verildi. Ram Çandar, Krişna,

⁵ Enam Suresi 91

Zerdüş, Musa, İsa, Pencap'ta geçen Sihlerin kurucusu Gurunanak ve bütün peygamberlerin başı, Arabistan'ın nuru Muhammed^{sav} bunların hepsi bir olup bir Allah'ın varlığını ilan ettiler. Bununla yetinmeyip Allah'la görüştüklerini ve konuşma şerefine nail olduklarını bildirdiler. Peygamber Efendimize^{sav} ta çocuk iken Araplar tarafından sadık (doğru söyleyen) ismi verilmiştir.

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

"Deki Eğer Allah dileseydi bunu size okuyup anlatmazdım. O da bunu size bildirmezdi. Nitekim bundan önce de ben aranızda uzun bir müddet yaşadım. Yine de akıl etmez misiniz?"⁶

Peygamber Efendimizin^{sav} "Ben aranızda bir ömür geçirdim. Aranızdan ve içinizden herhangi biri benim bir tek yalanımı gösterebilir mi?" diye meydan okumada bulunmasına rağmen onun milleti sessiz kaldı. İsimlerini bildirdiğimiz peygamberler haricinde binlerce peygamber zaman zaman dünyaya geldi. Onların hepsi ittifak halinde bir tek yaratıcının olduğunu bildirdiler. Dünyada meşhur olan büyük

⁶ Yunus Suresi, ayet 17

filozofların yaptığı bir işin toplamı bu peygamberlerin bir tek işinin binde biri bile olamaz. Peygamberlerle filozoflar mukayese edildiğinde filozofların hayatı laflarla dolu ama amelden hemen hemen yoksun görünür. Peygamberlerin gösterdiği sadakat ve doğruluk örneklerini filozoflar nereden gösterebilirler. Onlar insanlara doğru söylemeyi öğretirken, kendileri söz konusu olduğunda yalandan hiç kaçınmadılar. Ama yukarıda isimlerini saydığımız peygamberlere gelince, onlar, binlerce sıkıntıya maruz kalmalarına rağmen doğruluktan hiç vazgeçmediler. Onlar öldürülmeye teşebbüs edildiler, vatanlarından kovuldular, sokaklarda ve çarşılarda küçük düşürülmeye çalışıldılar. Bütün dünya onlarla ilişkisini kesti. Bunlara rağmen onlar doğruluktan vazgeçmedi. İnsanların hatırı için yalana başvurup, kendilerini kurtarmayı hiçbir zaman düşünmediler. Amelleri, dünyaperestlikten nefretleri ve gösterişten arınmış hayatları onların, nefsanî duygulardan uzak olup çıkarlarını gözetmeden vazifelerini yerine getirdiklerini gösteriyor. Bu denli doğru ve güvenilir insanlar ittifakla Allah'la görüştiklerini, sesini işittiklerini ve O'nun tecellisini müşahade ettiklerini söylüyorlar. Onların sözü hangi gerekçeyle reddedilebilir? Her gün yalanlarına tanık olduğumuz insanların sözüne inanmayız ama bunların birkaçı bir

olup bir şeye şahit olduklarını iddia ederlerse insan onlara inanmak zorunda kalır. Bilmedikleri tanımadıkları insanlar, gazetede araştırma yayınladıkları zaman onlara güvenirler. Ama inanmamakta ısrarcı oldukları kimseler doğruluk timsali olan bu peygamberlerdir. Onlara Londra bir şehirdir denildiğinde bunu kabul ederler. Amerika'nın bir kıta olduğu söylendiğinde bunu onaylarlar. Seyyahlar, Sibiry'a'nın insanların yaşayamayacağı geniş bir yer olduğunu söylediğinde buna inanırlar çünkü birçok insan buna tanık olmuştur. Hâlbuki bizler bu şahitlerin yalancı veya doğru olduğunu bilmiyoruz. Bunun tersine, Allah'ın varlığına şahitlik eden kimselerin doğruluğu gün gibi ortadadır. Onlar mallarını, canlarını, vatanlarını, saygınlıklarını ve onurlarını feda edip dünyaya doğruyu yerleştirdiler. Doğruya inanmak adı altında, Peygamberlerin sözlerini bırakıp diğer insanların sözlerine inanmanın doğruluk neresinde... Londra'nın var olduğu birkaç kişinin şahitliğiyle ispatlanabiliyorsa, binlerce sadık ve doğru peygamberin şahitliği Allah'ın varlığını neden ispatlamasın?

Kısacası binlerce doğru insanın Allah'ın varlığı hakkında müşahedelerine dayanan şahitlikleri hiçbir gerekçeyle reddedilemez. Maneviyattan hiç nasibi

olmayanların "Maneviyatı kendilerine yuva edinenlerin sözüne inanmayın" demeleri hayret vericidir. Şahitliğin usulüne göre; eğer bir konuda, doğruluk açısından eşit derecede olan iki şahit şahitliklerini bildirirken, onlardan birisi "ben gördüm" diğeri ise "ben görmedim" diyorsa gördüm diyenin şahitliği tercih edilir. Sebebine gelince; bir nesne var olduğu halde birisinin gözünden kaçmış olabilir. Ama bir insanın onu görmediği halde gördüğünü zannetmesi imkânsızdır. Bundan dolayı biz Allah'ı gördük diyenlerin şahitliği, biz onu hiç görmedik diyenlerin şahitliğinden daha üstün tutulacaktır.

Üçüncü Delil:

Üçüncü delile gelince, Kuranı Kerim insanın fitratını Allah'ın varlığının bir delili olarak sunmaktadır. Bazı günahlar vardır ki insan fitratı onlardan kesinlikle hoşlanmaz. Mesela; anne, kız kardeş veya kendi kızıyla insanın zina yapması, yalan söylemesi gibi işler. Bu günahlardan bir ateist dahi nefret eder. Neden? Eğer, bir Allah yoksa anne, kız kardeş ve diğer hanımlar arasındaki farkı ona kim anlattı? Yalanın kötülüğü ona nasıl açıklandı? Hangi delillere

dayanarak o, yukarda bahsedilen işlerin kötü olduğuna karar verdi. Eğer ilahi bir güç ve heybet kalbini etkilemediyse, neyin etkisinden dolayı bu günahlardan uzak durur. Bir insan için yalan-doğru, zulüm-insaf arasında hiçbir fark olmamalı ve dilediğini yapmalı. Artık hangi şeriat onun duygularına hüküm sürüp kalbine taht kurmuştur. Bir ateist, O'nun hükmünden ne kadar çıktığını iddia ederse etsin Allah'ın yarattığı fitratın dışına çıkamaz. Bir ateistin günahlardan uzak durması veya onlardan uzak durmaya çalışması bunun bir delilidir. O Allah'ın krallığını reddetse dahi, bir gün O'nun karşısına çıkıp yaptıklarından sorumlu tutulacağı korkusu kalbine musallat olmuştur. Allah Kuran-ı Kerimde şöyle buyurmuştur.

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ❀ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ
اللَّوَّامَةِ ❀

*Kıyamet gününe andolsun. Çok ayıplayan nefse andolsun.*⁷

Yani; bazı insanlar Allah'ın varlığını reddetmekle beraber ceza ve mükâfat gününü de reddederler Ama

⁷ Kıyamet suresi, Ayet 2-3

biz bunların varlığına şahit olarak iki delili sunmaktayız. Birincisi: yapılan her iş için bir kıyamet günü vardır. O gün geldiğinde karar verilir, iyiliğin mükâfatı olarak iyilik ve kötülüğün cezası olarak kötülük verilir. Eğer bir Yaratıcı yoksa bu ceza ve mükâfat sistemi neden yürürlüktedir. Kıyameti Kübra'yı reddedenler, bu dünyada kıyametin var olduğunu görmelidirler. Zina eden bir kimse Frengi vs. gibi bir hastalığa yakalanırken evli olanlar bu tür hastalıklardan korunur. Hâlbuki evli olan da olmayan da aynı işi yapmaktadırlar. İkinci delil nefsi levvamenin şahitliğidir. Yani insanın vicdanı günahahtan dolayı insanı kınar. Ve işlenen amelin kötü ve çirkin olduğunu söyler. Ateistler de yukarıda anlatıldığı gibi zina ve yalanı kötü sayarlar. Kibir ve hasetten hoşlanmazlar. Onlar hiçbir şeriata inanmadıkları halde neden bu tepkiyi gösterirler? Aslında onların kalbi, bu amelleri kötü olarak görmektedir. Çünkü kalplerinin üzerinde kralların kiralı olan Allah'ın hâkimiyeti sürmekte ve kelimelerle ifade etmeseler de bir gün, onun karşısına çıktıklarında cezalandırılacakları korkusu içindedirler. Allah kuranı Kerimde şöyle buyurur:

فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوِيهَا ۗ

Yani "O, insanın doğasına, kötülük yollarını ve takva yollarını ayırt etme yeteneğini yerleştirmiştir."⁸

Allah her nefse iyiliği ve kötülüğü ilham etmiştir. Bundan dolayı insanın iyilik ve günah duygusunu taşıması Allah'ın varlığının güçlü bir delilidir. Eğer bir Allah yok ise neden bir fiil iyilikle diğeri kötülükle anılsın. İnsan dilediğini yapmakta serbesttir.

Dördüncü Delil

Kuranı Kerim Allah'ın varlığının dördüncü delilini aşağıdaki ayetlerde sunmaktadır

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٩﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿١٠﴾ وَأَنَّهُ هُوَ
 أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿١١﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿١٢﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ
 إِذَا تُمْنَىٰ ﴿١٣﴾

Yani "Nihayetinde senin rabbine ulaşılacaktır. Güldüren ve ağlatan, ancak O'dur. Öldüren de, dirilten de, ancak O'dur. Ana karnına döküldüğünde azıcık sudan çift olarak erkek ve dişiye yaratan da, ancak O'dur."⁹

⁸ Şems suresi, ayet 9

⁹ Necm Suresi, ayet 43-47

Bu ayetlerde Allah, her fiilin bir failinin olduğunu açıklamaktadır. Bundan dolayı, yapılmış olan işin birileri tarafından yapılmış olması gerekir. Sonuç olarak kâinatı incelediğinizde varacağınız nihai nokta, Allah'ın Zatıdır. Her şeyin zirvesi O'dur ve kâinatta vuku bulan her şey, O'nun işareti ile meydana gelmektedir. Nitekim bu ayetlerde, Allah insanın dikkatini onun ilk haline çekmektedir. İnsan bir nutfeden yaratıldı. Ve o, geçmişini inceledikçe kendisinin çok hakir bir şey olduğunu anlar. Nitekim o, kendi vücudunun yaratıcısı olamaz. İnsan bugünkü gelişmiş halinde bile kendi kendini yaratamadığına göre, ilk günün hakir haliyle kendi kendini nasıl yaratabildi? Yaratıcısı olmadan hiçbir mahlûk meydana gelemez. Netice olarak insanı da yaratan bir zat vardır ve O, sınırsız yeteneklere ve sonu olmayan kudrete sahiptir. Kısacası, insanın aşamalı olarak gösterdiği ilerleme ve gelişme incelendikçe dünyevî ilimler bir yerden sonra "bundan sonra bizim açıklayacağımız bir şey yok" der. İşte bu ilimlerin aciz kaldığı yerde Allah'ın eli vardır ve her bilim adamı, eninde sonunda her şeyin bir zirvesi olduğunu kabul eder. Ve her şeyin nihai noktası vardır ve o da Allah'tır. İnsanın akli sınırlıdır ve sınırlı olan aklın dairesine Zati İlahi sığmaz. Bu kolay anlaşılabilir bir delildir ve bilgisi

çok az olan insan dahi bunu anlayabilir. Kuranı Kerim bundan dolayı **وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ** demektedir.

Bir bedeviye, sende Allah'ın varlığının delili ne diye sorulmuş. O şöyle cevap vermiş:

الْبَعْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَعِيرِ وَآثَرُ الْقَدَمِ عَلَى السَّفِيرِ
فَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْبُرُوجِ وَالْأَرْضُ ذَاتُ فِجَاجٍ
أَمَا تَدُلُّ عَلَى قَدِيرٍ

“Ormanda devenin pisliğini görünce oradan bir devenin geçtiğini anlarım. Bu kadar büyük kâinatı gördüğümde, onun bir yaratıcısı olduğunu anlamam gayet doğaldır.” Bedevinin bu cevabı gerçekten doğru ve insan fitratının sesidir. İnsan bu kadar mahlûkatı incelediğinde onların bir yaratıcısı olduğuna iman etmek zorunda kalır.

Beşinci Delil

Kuran-ı Kerim'in Allah'ın varlığına dair sunduğu 5. delil yukarıdakine benzese de ondan daha güçlü bir delildir.

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٠﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
 أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿١١﴾ الَّذِي خَلَقَ
 سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ
 ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا
 وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿١٣﴾

Yani, "Elinde hükümlanlık olan (Allah,) çok bereketlidir. O, dilediği her şeye (daima) gücü yetendir. Aranızdan kimin amel bakımından en iyi olduğunu denemek için ölümü ve yaşamı yaratan, ancak O'dur. O, her şeyden üstündür, çok bağışlayandır. Yedi göğü katmanlar halinde yaratan (da,) ancak O'dur. Sen, Rahmanın yaratmasında hiçbir çelişki göremezsin.

¹⁰ Mülk suresi, ayet 2-5

Bakışını (sağa ve sola) çevir. Herhangi bir kusur görebiliyor musun? Sonra bakışını tekrar çevir. Bakışın başarısız ve yorgun olarak sana geri dönecektir."

Bazı kimseler bu kâinatın tesadüfen meydana geldiğini söylerler. İddia ettiklerine göre maddenin tesadüfen karışması sonucu her şey oluvermiş. Onlar dünyanın kendiliğinden birbirine bağlanıp harekete geçtiğini ama onu hareket ettiren hiç kimsenin olmadığını bilimsel olarak kanıtlamaya çalışırlar. Allah-u Teâlâ bu ayetlerde onların iddialarını reddedip tesadüfen birbirine bağlanan şeylerde bir zincirleme sistemin olmasının mümkün olmadığını anlatır. Tersine tesadüfen bir araya gelen şeylerde sistem bulunmaz. Farklı renklerden bir resim meydana gelir. Âmâ farklı renkleri bir kâğıt üzerine attığımızda bir resmin oluşması mümkün müdür? Bir ev tuğlalarla yapılır. Ancak tuğlaların üst üste atılmasıyla ev meydana gelmez. Bazı olayların tesadüfen meydana geldiği farz edilse dahi hiç kimse kâinatın nizamını ve sistemini gördükten sonra bunların hepsi kendiliğinden oldu diyemez. Maddenin kendiliğinden bir araya gelmesi sonucu zeminin oluştuğu, ayrıca insanın da bir tesadüf sonucu dünyaya geldiği farz edilebilir. Ancak insanın yaratılışı incelendiğinde böylesine kâmil bir oluşumun

kendiliğinden olması hiç mümkün değildir. Genel olarak dünyada bir eserin güzelliği onu meydana getiren sanatçının varlığından bizi haberdar eder. Güzeli bir resim görür görmez bunu meydana getiren ressam ne büyüktür diyoruz. Hoş bir yazı gördüğümüzde onu yazan kâtibin yüceliği aklımıza gelir. Bir eser ne kadar uyum içindeyse onu meydana getiren sanatçının yüceliği hemen aklımıza yerleşir. Durum böyleyken bu kadar uyum içinde olan bu kâinatın kendiliğinden meydana gelmesi nasıl düşünülebilir. Bir taraftan insana ilerleme yetenekleri verilirken diğer taraftan onun hayal ve düşünceleri fiilen gerçekleşsin diye ona akıl verildi. O çalışmak suretiyle rızkını elde edeceği için onun cismi buna uygun olarak yaratıldı. Bir ağaç rızkını topraktan aldığı için o ihtiyacını gidersin diye ona kökler verildi. Bir aslanın yiyeceği et ise ona avlamak için pençe verildi. At ve öküzün yiyeceği ot olarak mukadder kılındığı için ona eğilebilecek şekilde boyun verildi ki otlayabilsin. Bir deve için yiyecek olarak ağaçların yaprakları ve dikenleri kararlaştırıldı. Buna uygun olarak yukarıya uzanabileceği boyun ona verildi. Acaba bunların hepsi bir tesadüf sonucumu oluşturdu. Deveye uzun boynun verilmesini, aslana pençenin bağışlanmasını, ağacın köklere muhtaç olmasını ve insanın bacaklara ihtiyaç duymasını tesadüf kendi

kendine nasıl anlayabildi. Kendiliğinden meydana gelen bir oluşum içinde bu kadar uyum ve sistemin olmasını akıl nasıl anlayabilir. İnsan için akciğer yaratılırken onun için hava da yaratıldı. Hayatı suya muhtaç olduğundan güneş ve bulutlar vasıtasıyla suya olan ihtiyacı karşılandı. Bir taraftan ona gözler verilirken diğer taraftan o bunlardan faydalanabilsin diye güneş ışığı da yaratıldı. Ona kulak bağışlanırken güzel sesler de yaratıldı. Ona dil verilirken tadı hoş olan yiyecekler de lütfedildi. Ona burun verilirken hoş koku da onun için yaratıldı. Tesadüfün insanın içinde akciğeri meydana getirdiği farz edilse dahi onun muhtaç olduğu hava ve uygun koşullar nasıl meydana getirildi. İnsanda gözün meydana gelmesi mümkün olsa dahi o işini görsün diye milyonlarca kilometre uzaklıkta bir güneşin yaratılması nasıl tesadüf olabilir. Bir taraftan, tesadüf eseri kulakların meydana geldiğini varsaysak dahi, diğer taraftan, sesi hangi gücün yarattığını nasıl açıklayacağız. Buzullarda köpekler ve ayılar tesadüfen yaratılmış ama onları soğuktan korunmak için uzun kılları hangi tesadüf yarattı. Binlerce hastalığı tesadüf yaratıp onların tedavilerini de meydana getirmiş! Dokunma sonucu kaşıntıya neden olan ısırgan otunu tesadüf yaratmış. Bu kaşıntıya tedavi hükmünde olan ıspanağı da, tesadüf mü yarattı? Ateistlerin tesadüf dedikleri şey

çok tuhaftır. Ölüm ile hayatı sona erenler için de doğum sistemi kuruldu. Ama ölüme maruz kalmayan eşyalarda doğum sistemi bulunmamaktadır. İnsanoğlunda eğer, doğum ve ölüm sistemi olmasaydı, birkaç sene içerisinde dünya yok olurdu. Bunun tersine güneş, ay ve yeryüzü için doğuş ve ölüm sistemi yoktur. Yeryüzü ve güneşte çekim gücü bulunduğundan birbirine çarpmasınlar diye onların belirli uzaklıklarda tutulması akli hayrete düşüren bir sistem değil midir? Acaba bunların hepsi yaratıcı olan Allah'ın varlığının delilleri değil midir? O sadece bilgi sahibi olmakla kalmayıp bilgisi sınırsız olan bir zattır. O'nun kuralları ve kaideleri öyle bir uyum içindedir ki aralarında hiçbir eksiklik ve ihtilaf yoktur. Benim parmaklarım dahi O'nun varlığının delilidir. Bana bir taraftan ilim verilirken diğer taraftan eğer el yerine aslanın pençesi verilseydi ben hiç yazamazdım. O, aslana ilim ihsan ederken ona pençe verdi ve insana ilim lütfederken ona parmaklar verdi.

Saltanatlarda binlerce zeki ve akıllı insan, onların işlerinin düzgün yürümesi için gece gündüz demeden çalışırlar. Buna rağmen onların işledikleri hatalardan dolayı saltanatlar tehlikeye düşer. Hatta bazen bu hatalar bu saltanatların sona ermesine neden olur. Şimdi, eğer kâinatın bütün işleri bir tesadüfe

dayanıyorsa o zaman binlerce zeki insanın hata yapmamaları ve bu tesadüfün, hatadan arınmış olması ilginç değil midir? Doğrusu bu kâinatın bir yaratıcısı vardır. O, sınırsız bilgiye sahip olup, muktedirdir. Eğer böyle olmasaydı uyum halinde olan bu sistem vücuda gelmezdi. Bu kâinat içinde istediğiniz yöne bakın ve inceleyin Kuranı Kerim'in buyurduğu gibi bakışınız başarısız ve yorgun olarak size geri dönecektir. Her işin bir uyum içinde yürüdüğünü göreceksiniz. İyiler mükâfatlandırılırken kötüler cezalandırılmaktadır. Bu kâinata ki her şey kendisine verilen vazifeyi yerine getirirken biran için dahi gaflete düşmez. Bu delil çok geniş kapsamlıdır ama biz bunu burada noktalayacağız. Çünkü akıllı kimse için bir işaret kâfidir.

Altıncı Delil

Kuranı Kerim'den anlaşıldığına göre Allah'ı inkâr edenler hep küçük düşüp rezil olurlar. Bu da, onların batıl üzerinde olduğunu gösterir. Allah, kendisine iman edenleri hep başarılı kılar ve onlar muhaliflerine galip gelirler. Eğer Allah yoksa onlara bu olağanüstü yardımı sağlayan kimdir? Firavun hakkında Kuranı kerim şöyle buyurmaktadır;

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿١١﴾ فَآخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

Yani; hazreti Musa, Firavunu Allah'ın itaatine davet ettiğinde o, kibirlenerek Allah'ın varlığını reddedip rabbiniz benim dedi. Netice olarak Allah, onu hem bu dünyada hem ahirette küçük düşürdü. Firavun hadisesi, Allah'ı inkâr edenlerin nasıl küçük düşürüldüğünün açık bir delilidir. Bunun haricinde dünyada ateistlerin bir saltanat kurduğu vaki değildir. Tersine, dünyayı fethedenler, milletleri islah edenler ve tarihi yazanlar hep Allah'a inanan kimseler olmuştur. Acaba onların bu denli küçük düşmelerinin ve bir millet olarak dünyanın önüne çıkamamalarının hiçbir anlamı yok mudur?

¹¹ Naziat suresi, ayet 25-26

Yedinci Delil

Allah'ın varlığının yedinci delili, O'na gerçekten iman edenlerin başarıya ulaşması ve muhalefete uğramalarına rağmen bir musibete yakalanmamalarıdır. Allah'ın varlığını ispatlayan insanlar her yerde dünyaya geldi. Onların uğradıkları muhalefet kadar hiç kimse muhalefetle karşılaşmadı. Buna rağmen dünya onların başarılarına engel olamadı. Ram Çandar'a muhalefet edenlerin eline ne geçti? Ram Çandar'ın düşmanı Ravın, huzur ve rahatın yüzünü görebildi mi? Bunun tersine Ram Çandar'ın ismi binlerce seneden beri yaşarken Ravın'ın ismi hep kötülük timsali olarak anıldı. Kırışna'nın sözünü reddedenlerin eline ne geçti? Onların hepsi helak oldu. Firavun bir kral iken Musa^{as} gibi çaresiz bir insana muhalefet etti. Ancak ona hiç zarar veremedi. O boğuldu, Musa ise kral oldu. Dünyanın Hz. İsa'ya ettiği muhalefet herkesçe bilinmektedir. Onun düşmanları helak edilirken kendisine iman edenler saltanatlara sahip oldu. Dünyada Peygamber Efendimiz^{sav} Allah'ın ismini en çok yayan kişiydi. O, her an Allah'ı anıyordu. Herkes ona muhalefet etti ama dünya hazinelerini fetheden de o oldu. Eğer Allah yoksa onu kim destekledi? Eğer bunların hepsi tesadüf ise o zaman en azından Allah'ın varlığını ispatlamak için gönderilenlerden bir kişinin dahi küçük düşmesi gerekmiyor muydu? Ama bunun tersine, her kim Allah'ın ismini yüceltmek için

meydana çıktıysa ona şan ve şöhret nasip oldu. Allah Kuranı kerimde şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

“Herkim Allah’ı, Peygamberi ve müminleri dost edinirse bilsin ki galip gelen hep Allah’ın hizbi olmuştur.”¹²

Sekizinci Delil

Allah’ın varlığının sekizinci delili olarak Kuranı Kerim, duaların kabul edilmesini sunmaktadır. Bir insan korku ve endişe içerisindeyken Allah’a yalvardığında O, duasını kabul eder. Bu delil belirli bir zamanla ilgili değildir. Tersine her devirde duanın kabulünün manzaralarına şahit olunur. Allah^{cc} Kuranı Kerimde:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي
لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿٥٨﴾

¹² Maide suresi, ayet 57

Yani "Ey peygamber, Kullarım sana Beni sorarlarsa, de ki " Ben onlara pek yakınlım. Bana dua edenin duasını kabul ederim. Onlar doğru yolu bulsunlar diye Benim emirlerime boyun eğsinler ve bana inansınlar."¹³ buyurur.

Bir kimse; "duanın Allah indinde kabul edildiğini nasıl anlayalım? Neden dua edenin bazı işleri tesadüfen olmasın?" diyebilir. Bu düşünceyi öne sürenlere göre; dua eden bazı insanların istedikleri gerçekleşirken bazılarının duaları hiç kabul olmaz. Bu kimselere göre duaların hepsi kabul edilseydi mesele anlaşılırdı; Ancak bazı duaların kabul edilmesinden Allah'ın var olduğu değil tesadüfün devrede olduğu anlaşılır. Aslında kabul edilen dua bazı alametler taşır. Nitekim Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz Mirza Gulam Ahmet^{as} bunu, Allah'ın varlığının delili olarak sunmuştur. O, durumları tehlike arz eden bazı hastaların seçilmesini istedi. Seçilen bu hastalar doktorlar ve onun arasında dağıtılacaktı. Doktorların payına düşen hastalar tedavi edilirken, Vadedilen Mesih'in payına düşenler için o, dua edecekti. Sonuç olarak kime ait olan hastaların sağlığına kavuşacağını herkes görebilecekti. Bu şekildeki bir deneme hiçbir şüpheye yol açmayacaktı. Nitekim gencin birini kuduz bir köpek ısırıldı ve doktorlar onun iyileşeceğinden umudunu kesip bunun için hiçbir şey yapılamaz diye rapor verdiler. O genç Vadedilen Mesih'in duası

¹³ Bakara suresi, ayet 187

sonucu sağlığına kavuştu. Hâlbuki kuduz köpek tarafından ısırılması sonucu deliren kimse hiçbir zaman iyileşmez. Kısacası duaların kabul edilmesi Allah'ın varlığının delilidir. Onları kabul eden bir Allah vardır. Bunların kabulü belirli bir zamanla sınırlı olmayıp her devirde örnekleri görülmektedir. Dualar geçmişte kabul edildiği gibi bugün de Allah tarafından kabul edilir.

Dokuzuncu Delil

Allah'ın varlığının dokuzuncu delili ilahi vahiydir. Biz sıralamada bunu dokuzuncu delil olarak yazmamıza rağmen aslında bu azimüşşan bir delildir. Bu delil Allah'ın varlığını kesin olarak ispatlar. Nitekim Allah Kuranı Kerim'de şöyle buyurur:

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

Yani "Allah, inananları kalıcı bir sözle dünya hayatında da ahirette de sabit kılar. Allah, zalimlerin de sapık olduklarına hükmeder. Allah dilediğini yapar."¹⁴

¹⁴ İbrahim suresi, ayet 28

Kısacası Allah her devirde dikkate değer sayıda insanla konuştuğuna göre onun varlığı nasıl reddedilebilir? Sadece nebiler ve resullerle konuşmakla kalmayıp, evliyalarla da konuşur. Bazen O, aciz bir kuluna merhamet ederek ona teselli vermek için onunla konuşur. O, bazen bu aciz kul ile de konuşup varlığını delillerle ispatladı. O, bununla da yetinmeyip bazen kötü ve içi necis olan insanlarla da hüccet olsun diye konuşur. Nitekim bazen rüyaların ve ilhamların, pis işlerle uğraşan insanlara hatta fahişelere bile geldiğine tanık oluruz. Bu vahyin, Allah tarafından indirildiğinin deliline gelince bu delil bazen bu vahiylerde gaybi haberlerin bulunmasıdır. Bu gaybi haberler zamanı geldiğinde gerçekleşirler. Ve insan beyninin uydurması olmadığını ortaya koyarlar. Bu ilahi haberlerin gerçekleşmesi vahyin herhangi bir hazımsızlık sonucunda olmadığını gösterir. Bazen de bu vahiyler, insanları yüzlerce sene sonra gerçekleşecek olan olaylardan haberdar ederler. Bundan dolayı hiç kimse, günlük olaylar rüyasına girdiği için tesadüfen gerçekleşti diyemez. Bugün dünyayı hayrete düşüren Hıristiyanların gelişmeleri ile ilgili Tevrat ve Kur'anı Kerimde önceden söylenen gaybi haberler bulunmaktadır. Bu gelişmeler ayrıntılarıyla ve açık ifadelerle zikredilmiştir. Gelecekte vuku bulacak olan olaylardan Kur'anı Kerim bahsetmektedir. Mesela:

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

Yani "On aylık hamile dişi develer (başiboş) bırakılacağı zaman"¹⁵

Muslim hadis kitabında bunun bir tefsiri olarak,

وَلَيْتُرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا

Yani "dişi deve işe yaramaz hale gelecek" denmiştir. Nitekim zamanımızda trenin icat edilmesiyle bu gaybi haber gerçekleşti. Trenin icadıyla ilgili Peygamber Efendimizin^{sav} sözleri öyle açıktır ki onları okuyunca gözümüzde tren canlanır. Peygamber Efendimiz^{sav} buharla çalışan bir binekten bahsetmektedir. Bu bineğin önünde dumandan oluşan bir dağ bulunacaktır. Eşek gibi hem binek olarak hem de yük taşımak için kullanılacaktır. Ayrıca yürümeden önce seslenecektir vs.

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

"Kitaplar yayınlanacağı zaman"¹⁶ Yani kitaplar yayılacaktır. Bu günlerde matbaanın icadıyla kitapların yayılışı o kadar çoğaldı ki ondan bahsetmemize gerek yoktur...

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

¹⁵ Tekvir suresi, ayet 5

¹⁶ Tekvir suresi, ayet 11

"Farklı insanlar bir araya getirileceği zaman"¹⁷ Yani insanlar arasında ilişki sıklaşacak ve kolay iletişim yolları sağlanacak. Zamanımızdan önce hiçbir devirde bunlar düşünülemezdi.

18 يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

Yani bu ayette *aralıksız olağanüstü depremlerin* vuku bulacağından haberdar edilmiştir. Devrimizde bu gaybi haber de gerçekleşmiştir.

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

Yani; "(Yeryüzünde) Kıyamet gününden önce, yok etmediğimiz ya (da) şiddetli bir azaba uğratmadığımız bir yerleşim kalmayacaktır. Bu, (ilâhî) takdirde (önceden) yazılıdır."¹⁹

Nitekim zamanımızda veba, depremler, tufanlar, yanardağların faaliyete geçmesi, savaşların çıkması vs. insanların ölümüne sebep olmaktadır. Yaşadığımız çağda ölüme sebebiyet veren hadiselerin, bir araya

¹⁷ Tekvir suresi, ayet 8

¹⁸ Naziat suresi, ayet 7

¹⁹ İsra suresi, ayet 59

gelmesi olağanüstüdür. Bunun benzeri daha önce hiç görülmemiştir.

İslam dininde, her asırda ilahi vahiy ve ilham ile şerefleendirilen insanlar bulunur. Onların eliyle zuhur eden harikulade işler; kadir, güçlü, planlayıcı ve iradesi olan bir Zatın var olduğunu gösterir. Nitekim çağımızda vaat edilen Mesih ve Mehdi^{as} ilahi memur olarak gönderildi. O yalnız ve çaresizken Allah ona vahiy nazil ederek şöyle haber verdi,

يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ يُنْصِرُكَ رِجَالٌ نُوحِي
إِلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ وَلَا تُصَعِّرْ لِخَلْقِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَمَّ
مِنَ النَّاسِ

"Her yoldan insanlar sana geleceklerdir. O kadar çok ki gelişlerinden dolayı yollarda çukurlar oluşacak. Gökten vahiy ettiğimiz kimseler sana yardımcı olacaklar. Sana gelen kullarıma kötü davranma ve onlarla görüşürken yüzünü asıp, yorgunluğunu belli etme."

Dünyanın ismini dahi bilmediği köyde yaşayan bir insan, Allah'ın^{CC} bu sözlerini dünyaya duyurur. Daha sonra şiddetli muhalefetlere ve engellemelere rağmen, bütün dünyada insanlar aralıksız Kadiyan'a gelirler. Gelenlerin sayısı o kadar çoktur ki; onlarla görüşmek ve tokalaşmak her yiğidin harcı değildir. Hali vakti yerinde olan insanlar, yuvalarını terk edip

Kadiyan'da yaşamaya başlar. Kadiyan'ın ismi bütün dünyada tanınır hale gelir. Acaba bu sıradan bir hadise midir? Bunun, göz ardı edilmesi mümkün müdür?

İkincisi, Amerika'da Dr. Dowie isminde bir papaz peygamberlik iddiasında bulundu ve şu pis kelimeleri yayınladı: "Ben İslamiyet'in dünyadan silinip yok olacağı günün bir an önce gelmesi için dua ediyorum. Ey Allah sen bunu gerçekleştir. Ey Allah İslam dinini helak et." Dowie bunları yayınladığında imamımız Vadedilen Mesih^{as} 5 Temmuz 1903 tarihinde gönderdiği telgrafla ona meydan okudu. Vadedilen Mesih^{as} peygamberlik iddiasında bulunan bu kişinin kendisiyle mubahaleye girmesini istedi. Ve ona "ikimiz arasından yalancı olanın önce helak edilmesi için dua edelim." dedi. Ancak bu papaz çıkardığı gazetesinin Aralık 1903 sayısında kibirlenerek şöyle yazdı: "Bu tür sivrisineklere ve sineklere cevap vereceğimi mi düşünüyorsunuz? Eğer ben ayağımı üzerlerine koyarsam onları ezip yok ederim." Vadedilen Mesih^{as} zaten birkaç ay önce yani 23 Ağustos 1903 senesinde yayınladığı bir bildiriye Dowie kaçsa bile onun kurduğu şehir Zion üzerine pek yakında azabın ineceğinden bahsetmişti. Ayrıca şu kelimelerle dua etmişti: Her mükemmelliğin sahibi olan Ey Allah, bir an evvel kararını verip Dowie'nin yalancı olduğunu insanlara göster."

Vadedilen Mesih'in duaları neticesinde neler oldu bir dinleyin. Prensler gibi yaşayan ve milyonlarca nakit sermayeye sahip olan bu papazın karısı ve oğlu ona düşman oldu. Babası bir bildiri yayınlayarak onun bir zina çocuğu olduğunu açıkladı. Daha sonra felç oldu ve düştüğü durumların karşısında delirdi. En son Mart 1907'de büyük hasret ve acılar içinde bu dünyadan ayrıldı. Onun dünyadan ayrılışı Allah'ın Vadedilen Mesih'e önceden bildirdiği şekilde oldu. O helak olmakla Allah'ın var olduğuna tanıklık etti. Vadedilen Mesih^{as} 20 Şubat 1907 tarihli bildiride şunları yayınlamıştı: Allah bana "Ben içinde feth-i azim bulunan yeni bir nişan göstereceğim. Bu bütün dünya için bir nişan olacaktır," dedi. Vadedilen Mesih'e Allah'ın verdiği haber gerçekleşti. Ve Allah ona, ayrıca eski ve yenedünya dâhil olmak üzere bütün Hıristiyanlık âleminde fetih nasip etti.

Üçüncüsü Hindistan'da arya Hinduları etkindirler. Lekh Ram onların lideri idi. Vadedilen Mesih^{as} Hicri 1311 senesinde kaleme aldığı Keramat'us Sadıkîn isimli eserinde "Lekh Ram ile ilgili Allah^{cc} duamı kabul etti ve onun altı sene içerisinde helak edileceğini bildirdi." dedi. Lekh Ram'ın suçu Peygamber Efendimize^{sav} küfür etmesiydi. O, çok çirkin kelimelerle ona saygısız davranırdı. Vadedilen Mesih^{as} 22 Şubat 1893 tarihli bildiride onun ölüm şeklini şu kelimelerle bildirmişti.

عَجَلٌ جَسَدٌ لَهُ خَوَارٌ لَهُ نَصَبٌ وَ عَذَابٌ

Yani "Cansız ve bitkin bir buzağı, onu eziyet ve felaketten başka bekleyen bir şey yok."

Bu vahiyde Lekh Ram'ın durumunun Samiri'nin cansız buzağına benzediği anlatılmıştır. O buzağının içinden sadece bir sesin çıktığı gibi Lekh Ram'ın içinde de sesten başka bir şey yoktur. Maneviyattan yoksundur. Bundan dolayı Samiri'nin buzağına verilen azaba benzer azap Lekh Ram'a da verilecektir," diye bildirilmiştir. Herkesin bildiği gibi Samiri'nin buzağısı önce paramparça edildi sonra yakıldı ve en son nehire atıldı.

Vadedilen Mesih^{as} 2 Nisan 1893 tarihinde bir keşif gördü ve onu "Berakatü'd Dua" isimli eserinde yayınladı. O, bu keşifte çehresi korkunç, güçlü bir varlığı gördü. O sanki insan değil korkunç ve tehlikeli bir meleğe benziyordu. Bu melek Lekh Ram'ın nerede olduğunu soruyordu. Keramatu's Sadikin isimli eserinde bulunan bir beyit ölümünün gününü dahi açıklıyordu,

وَبَشَّرَنِي رَبِّي وَ قَالَ مُبَشِّرًا سَتَعْرِفُ يَوْمَ الْعِيدِ
وَالْعِيدُ أَقْرَبُ

Yani "Bayramın ertesi günü (Cumartesi Günü)"

Ayrıca o aşağıdaki beyiti yayınlayarak onun nasıl öldürüleceğini de bildirmiştir.

بترس از تیغ بران محمد

الاے دشمن نادان ویسے راہ

*Ey akıldan yoksun ve yoldan sapmış olan düşman,
dikkatli ol ve Muhammed'in^{sav} keskin kılıcından kork*

Kısacası Lehk Ram 6 Mart 1897'de öldürüldü. Herkes bu gaybi haberin gerçekleştiğini kabul etti. Böylece bu gaybi haber Allah'ın varlığına şahitlik etti. Özet olarak ilahi vahiy ve ilham Allah'ın varlığının delilidir. Bu delil varken, ancak hayâdan yoksun olan kimse Allah'ı^{cc} inkâr eder.

Onuncu Delil

Kuranı Kerim onuncu delili aşağıdaki ayette sunmaktadır.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
 الْمُحْسِنِينَ ❁

Yani "Bizim için çaba harcayanları, elbette yolumuza eriştireceğiz. Şüphesiz Allah, iyilik edenler ile mutlaka beraberdır."²⁰

Bu ayet her türlü tartışmayı karara bağlamaktadır. Her kim bu ayete uygun hareket ettiyse daima bundan faydalanmıştır. Allah'ı^{cc} inkâr eden kimse "Eğer Allah varsa ben zor durumda kalacağım" diye düşünmeli. Böyle düşündüğünden dolayı onun kalbi doğruyu bulmak için titremeli. O bütün gücüyle içtenlikle "Ey Allah^{cc} eğer Sen varsan ve Sana iman edenlerin anlattıkları gibi sınırsız güçlere sahip isen, o zaman bana merhamet eyle ve Sana giden yoldan bana haber ver, kalbimi şüpheden arınmış olan imanla doldur. Ben mahrum kalanlardan olmayayım," diye samimiyetle dua ederse ve en azından kırk güne dek duaya devam ederse, hangi dine ve millete mensup olursa olsun Allah^{cc}, ona mutlaka hidayet verecektir.

²⁰ Ankebut suresi, ayet 70

Allah-u Teâlâ'nın varlığı, içinde hiçbir şüphe bırakmayacak şekilde ona açıklanacaktır. Bu yolun izlenmesinde hiçbir kandırmacanın bulunmadığı ortadadır. Bundan dolayı Hakka talip olanların bu yolu izlemeleri zor değildir.

Şimdilik biz bu on delille yetineceğiz. Kuranı Kerimde, Allah'ın^{cc} varlığının başka delilleri de bulunmaktadır. Ama şimdilik bunlardan bahsetmemiz yeterlidir. Bir kimse bu delilleri incelerse Allah'ın^{cc} yardımıyla o bunlarda bazı diğer delillerin bulunduğunu da görecektir. En son olarak arkadaşlarımızdan bir ricamız olacak; bu makaleyi okuyan herkes bunu okuduktan sonra uygun gördüğü herhangi bir kimseye versinler.

(Teşhizü'l ezhan, Mart 1913, envarül ulum cilt:1 sayfa 411-431)